

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน บทนำ ภาษาในวรรณคดีไทย
ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง : จงเลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุด

๑. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของ “กวี”

ก. คนเขียนกลอน

ข. คนแต่งโคลง

ค. คนแต่งนิราศ

ง. คนแต่งนวนิยาย

๒. ข้อใดไม่ใช่กลอนสุภาพ

ก. กลอนแปด

ข. กลอนนิราศ

ค. กลอนบทละคร

ง. กาพย์ยานี ๑๑

๓. ผู้ที่จะแต่งกลอนแปดได้นั้นต้องฝึกทักษะพื้นฐานในด้านใดก่อน

ก. เขียนแผนผังกลอน

ข. หาคำคล้องจอง

ค. โยงสัมผัส

ง. หาพยัญชนะเดียวกัน

๔. ฉันทอากมีเพื่อนดีที่คอยหวัง.....จริงใจให้กับฉัน

ควรเติมคำใดลงในช่องว่างเพื่อให้เกิดสัมผัสคล้องจอง

ก. ไม่หลอกลวง

ข. ไม่ลวงหลอก

ค. ไม่แปรผัน

ง. คิดลุ่มหลง

๕. สัมผัสประเภทใดเป็นสัมผัสบังคับในกลอนแปด

ก. สัมผัสนอก

ข. สัมผัสใน

ค. สัมผัสสระ

ง. สัมผัสอักษร

๖. คำที่ใช้พยัญชนะต้นคำเดียวกันในแต่ละวรรคเรียกว่าอย่างไร

ก. สัมผัสใน

ข. สัมผัสนอก

ค. สัมผัสอักษร

ง. สัมผัสสระ

๗. “สัลปังคพิสัย”เป็นบทประพันธ์ที่มีสาระแบบใด

ก. บทแสดงความรัก

ข. บทแสดงความชื่นชมยินดี

ค. บทแสดงความโกรธ

ง. บทแสดงความเศร้าโศก

๘. คำประพันธ์ที่เป็นอุปมาโวหารมักจะใช้คำใดบ้าง

ก. เหมือน คล้าย ดุจ ดัง

ข. ดีเด่น ด้อย ดุจ ดัง

ค. รวากับ คล้าย คือ

ง. หรือ เปลา ไหม

๙. “เห็นดอกบัวชูช่อล่อเล่นน้ำ” เป็นโวหารชนิดใด

ก. นามนัย

ข. อุปลักษณ์

ค. บุคลาธิษฐาน

ง. อธิพจน์

๑๐. สิ่งใดที่ห้ามเขียนในบทร้อยกรอง

ก. คำซ้ำ

ข. คำซ้อน

ค. ไ้มยมก

ง. ภาษาพูด

๑๑. ผู้ที่จะแต่งกลอนได้นั้นต้องมีคุณสมบัติใดเป็นสำคัญ

ก. พุดเก่ง

ข. เรียนเก่ง

ค. มีจินตนาการสร้างสรรค์

ง. ชอบท่องเที่ยว

๑๒. “เกิดเป็นกಾಯาบินสูงเข้าฝูงหงส์ อย่าลืมพงศ์เผ่าพันธุ์นพคุณ”

กลอนแปดที่ยกมาวรรคนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร

ก. เป็นคำวิจิตรบรรจง

ข. เป็นคำสัญลักษณ์

ค. เป็นคำแสดงการเปรียบเทียบ

ง. เป็นคำที่ชัดเจน

๑๓. คำว่า “คำ” ในบทร้อยกรองทั่วไปหมายถึงอะไร

ก. พยางค์ที่มีความหมาย

ข. พยางค์ที่ไม่มีความหมาย

ค. พยางค์ที่มีหรือไม่มีความหมายก็ได้

ง. คำที่มีออกเสียงครั้งเดียวและความหมาย

๑๔. ข้อความใดเป็นอุปมาโวหาร

ก. อันพริกไทยใบผักชีเหมือนสีกา

ต้องโรยหน้าเสียน้อยอร่อยใจ

ข. ถึงโรงเหล้าเตากลั่นควันโขมง

มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา

ค. เป็นมนุษย์ร่อยเหลียวมาเยียมยอด

ยังไม่รอดเล่ห์กลที่วนวาย

ง. ใครคือครุฑคือใครในวันนี้

ไข้อยู่ที่ปริณญานหาศาล

๑๕. บทกวีวรรคใดที่บอกถึงความเหนื่อยยาก

ก. เหนื่อยหยดสีกก็หยาด

ทุกหยดหยาดล้นยากเย็น

ข. ปูดโปนก็เส้นเอ็น

จึงแปรรวมมาเปิบกิน

ค. น้ำเหงื่อที่เรื่อแดง

และน้ำแรงอันหลังริน

ง. สายเลือดกูทั้งสิ้น

ที่สูชดกำซาบพัน

๑๖. เสาวজনีย์ คือบทกวีเกี่ยวกับสิ่งใด

ก. บทแสดงความโศก

ข. บทชมความงาม

ค. บทแสดงความรัก

ง. บทคร่ำครวญ

๑๗. คำประพันธ์ที่ใช้บรรยายความเศร้าโศก คร่ำครวญ อาลัยอาวรณ์ เป็นลักษณะของคำประพันธ์แบบใด

ก. เสาวজনีย์

ข. นารีปราโมทย์

ค. พิโรธาทัง

ง. สัลปังคพิสัย

๑๘. ฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์หมายความว่าอย่างไร

- ก. ระเบียบข้อบังคับที่ใช้ในการประพันธ์
- ข. ลีลาท่งทำนองของคำประพันธ์
- ค. ประเภทของคำประพันธ์
- ง. ชนิดของคำประพันธ์

๑๙. ข้อใดมีสัมผัสในและมีเสียงไพเราะที่สุด

ก. เป็นวัดที่สวยงามสดแสงงดงาม	เป็นศิลป์ตามแบบสร้างอย่างล้านนา
ข. เดินส่งาคู่บ้านมานานวัน	เป็นศูนย์มั่นรวมศรัทธามหาชน
ค. มาตั้งทัพในเขตวัดจัดเวรกัน	เพื่อรอวันโอกาสดีตีลำปาง
ง. ตามประวัติตอนหนึ่งซึ่งจารึก	ได้เกิดศึกบุกเมืองเรืองวายุวัน

๒๐. กลอนวรรณคดีที่มีความหมายเป็นคำตักเตือนสั่งสอน

- ก. เพื่อย้ำสอนให้ตระหนักประจักษ์ธรรม
- ข. สิ่งล้ำค่าที่ศักดิ์สิทธิ์นิรันดร์
- ค. แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์
- ง. รู้คิดค้นลำนาคำกลอนเอย